

[Tove Lindbo Larsen]

Derefter vil jeg gerne spørge ministeren: Når ministeren ikke vil opsig overenskomsten, hvordan vil ministeren så styre udgifterne i praksiskommunerne?

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Beregningsnormen på 1.000 børn pr. tandlæge er Sundhedsstyrelsens officielle faglige rådgivning til ministeriet, og det er det organ, vi baserer vore beregninger på.

Det er klart, at der er problemer forbundet med styring af praksisområdet. Det er en problemstilling, som er nøjagtig identisk med den, som vi har på sygesikringsområdet og sygesikringsforhandlingerne vedrørende voksentandplejen. Der er ikke andet at sige, end at ved en tilpasning til rammerne er opskriften den samme, som Sygesikringens Forhandlingsudvalg benytter.

Jeg kan sige, at Sygesikringens Forhandlingsudvalg i oktober 1989 har indgået en ny overenskomst med tandlægerne, som arbejder ud fra en økonomisk ramme, og det må være den model, som kommunerne skal overføre i deres forhandlinger med tandlægerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Gebyr ved udskiftning af sygesikringsbevis). (Lovforslag nr. L 101).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v. (Lovforslag nr. L 102).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om afgift af affald og råstoffer.
Af miljøministeren (Lone Dybkjær).
(Fremsat 8/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Miljøministeren har gennem det sidste års tid benyttet enhver lejlighed til at understrege, at vi i miljøpolitikken skal væk fra det uplanlagte, det ikke gennemarbejdede, kort sagt væk fra hovsæløsningerne. På den baggrund virker det mildest talt ejendommeligt, at ministerens første og hidtil eneste lovforslag i denne folketingssamling fremsættes så sent, at der er 4 dage til at behandle det, 4 dage til, at Folketinget kan tage stilling til afgifter i ½ mia. kr.-klassen.

Og hvad værre er, det indebærer helt urimelige forhold for de områder, der bliver ramt af afgifterne. De får et døgn, måske i heldigste fald halvandet, til at besinde sig på, om de skal komme i deputation i udvalget.

Det sker jo fra tid til anden, at Folketinget arbejder med meget korte frister, og det kan være nødvendigt, fordi omstændighederne kræver det. Men når talen er om L 100, gives der ingen forklarende undskyldning. At regeringen internt har haft svært ved at finde sine egne ben, er ikke en undskyldning for, at Folketinget nu tvinges til et stykke hastværksarbejde.

Jeg kan i denne forbindelse heller ikke dy mig for at sige en bemærkning til den ikketilstedeværende skatteminister, og den skal gå på, at